

vil meget anbefale det høje Ting at tiltræde, hvad Udvalget enstemmigt har foreslaaet.

Jeg kunde personlig have Lyst til at sige, at jeg meget havde ønsket, at man havde stillet et Ændringsforslag til Lovforslagets § 8 — jeg berørte dette ved 1ste Behandling — nemlig til den Refusionsbestemmelse, som findes i denne Paragraf. Den højtærede Indenrigsminister udtalte den Gang, at han meget vilde ønske, at man ikke her foreslog en Ændring som den, jeg gjorde mig til Talsmand for, idet han henviste til, at der sad en Kommission, som overvejede hele Spørgsmaalet om Refusion med Hensyn til alle de Love, som indeholde Bestemmelser om, at Opholdskommunen kan faa ³/₄ refunderede af Forsørgelseskommunen. Jeg har gjort den Erfaring — og jeg tror, at mange Medlemmer ere enige med mig deri —, at ³/₄ burde ombyttes med et andet Tal, og jeg vil meget henstille til Indenrigsministeren, om han ikke vil finde sig foranlediget til at sørge for, at vi, saa hurtigt som ske kan, i den Henseende faa en Forandring. Jeg vilde anse ¹/₂ for at være det rigtige Tal at anvende her. Naar man f. Eks. ser, at enkelte Kommunalbestyrelser kunne i Alderdomsunderstøttelse udrede 600—800 Kr., og de kun skulle betale 100 Kr., er det noget, som i den Grad stikker i Øjnene, at man ikke kan være blind for, at der her trænges til en Ændring. Jeg har ikke noget imod, at Kommunalbestyrelserne ere humane, godgørende o. s. v., at de give rundelig Understøttelse, men jeg tror, vi komme ind paa det sundeste og sandeste, naar de faa deres Del af Udgifterne at bære. Og naar det er saaledes, at Kommunalbestyrelserne kun skulle betale 100 Kr., hvor de kunne bevilge 800 Kr., er man inde paa et forkert Forhold. Jeg vil derfor meget henstille, at man i den nærmeste Fremtid faar en Forandring i denne Henseende.

Der vil naturligvis blive hævdet — og det er blevet hævdet —, at dette Lovforslag, naar det bliver ophøjet til Lov, vil koste ret betydeligt, og det kan ikke nægtes. Men vi maa huske paa, at heldigvis heller ikke under de nuværende Forhold er det saa, at fattige Enker, som sidde

med en stor Børneflokk, i al Almindelighed sulte. De blive enten hjulpede af Fattigvæsenet eller i alt Fald i mange Tilfælde af Hjelpekasseinstitutionen, det har været ret almindeligt i de senere Aar. Der blev nævnt Tal af den højtærede Indenrigsminister, der gik ud paa, at der for Tiden dels af Fattigvæsenet og dels af Hjelpekasseinstitutionen blev udredet omtrent 1 Mill. Kr. Det er et ret betydeligt Beløb, og det maa naturligvis trækkes fra det Beløb, som der nu kan blive Tale om at yde. Udgifterne for Kommunerne ville neppe blive overordentlig store. Først maa man naturligvis lægge Mærke til, at Staten paatager sig at betale ¹/₃ af, hvad Udgifterne i det hele kunne blive, og man maa desuden tage i Betragtning, at der for Tiden særlig af Fattigvæsenet ydes ret betydelige Bidrag, og at Lovens Gennemførelse endvidere vil føre til, at Hjelpekasserne blive befriede for noget af den Byrde, som de have af disse Enker og Enkemænd, der nu faa Hjælp af Hjelpekasserne, idet de paagældende ville faa Hjælpen paa anden Maade, naar Loven bliver vedtagen. Det vil for Hjelpekasseinstitutionen i dens Helhed have sin Betydning. Meningen med Hjelpekasseinstitutionen er jo, at man rent forbigaaende skal yde Hjælp, hvor der er Trang til Stede, naar der f. Eks. kommer en eller anden Krise i en Familie, Meningen har ikke været, at man skulde yde en permanent Understøttelse eller en Understøttelse, der skulde være ved i længere Tid, og det er muligt, at man netop kan komme bort herfra, naar denne Lov vedtages.

Med disse Ord skal jeg anbefale samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Ravn: Foruden at jeg skal tale om det Ændringsforslag, jeg har stillet til § 1, vil jeg tillade mig at udtale mig om flere af de Ændringsforslag, hvortil jeg havde tænkt at ville stille Underændringsforslag, men har forandret det derhen, at jeg vil henstille til Udvalget at tage mine Bemærkninger under velvillig Overvejelse til tredie Behandling.

Jeg vil begynde med at takke Udvalget, fordi det har optaget den Tanke, at vi snarest muligt skulle have alle Børne-